

כרשת

וילך

עם אונקלום ורש"י

פרשת וילך

דברים פרק-לא

א וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל

יִשְׂרָאֵל׃

וַאֲזַל מֹשֶׁה וּמִלֵּיל יַת פְּתִגְמִיָּא הָאֵלִין

עם כל ישראל:

וילך משה וגו':

ב ויאמר אלהם בן מאה

ועשרים שנה אנכי היום לא

אוכל עוד לצאת ולבוא

ויהזה אומר אלי לא תעבר

את הירדן הזה:

ואמר להון בר מאה ועשרין שנין

אנא יומא דין לית אנא יכיל עוד

לְמַפֵּק וּלְמַעַל וַיֵּי אֶמַר לִי לֹא תַעֲבֹר

יָת יִרְדְּנָא הֶדִין:

לֹא אוֹכַל עוֹד לְצֹאת וּלְבוֹא. יְכוֹל

שֶׁתִּשֶּׂשׂ כַּחוֹ, תִּלְמּוֹד לֹמַר לֹא כַּהֲתָה עֵינֵינוּ

וְלֹא נִם לַחָה, אֲלֹא מֵהוּ לֹא אוֹכַל, אֵינִי

רִשְׁאִי, שֶׁנִּטְלָה מִמֶּנִּי הִרְשׁוֹת וְנִתְּנָה

לִיהוֹשֵׁעַ: זֶה אֶמַר אֲלֵי. זֶהוּ פִּירוּשׁ לֹא

אוֹכַל עוֹד לְצֹאת וּלְבוֹא לְפִי שֶׁה' אֶמַר

אֲלֵי: אֲנֹכִי הַיּוֹם. הַיּוֹם מִלְּאֵו יָמֵי וּשְׁנוֹתַי,

בַּיּוֹם זֶה נוֹלַדְתִּי וּבַיּוֹם זֶה אָמוֹת. דְּבַר אַחֵר,

לְצֹאת וּלְבוֹא בְּדַבְרֵי תוֹרָה, מִלְּמַד שֶׁנִּסְתַּמּוּ

מִמֶּנּוּ מַסּוּרוֹת וּמַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה:

ג. יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ

הוּא יִשְׁמֵר אֶת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה

מִלְּפָנֶיךָ וַיִּרְשָׁתָם יְהוֹשֻׁעַ הוּא

עֹבֵר לְפָנֶיךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

י. אֱלֹהֶיךָ מֵימְרָה עֹבֵר קִדְמָךְ הוּא

יֹשִׁיעִי יְתַעַמְמֵא הָאֵלִין מִקִּדְמָךְ

וַתִּירָתְנוּן יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר קִדְמָךְ כְּמָא

דִּי מִלִּיל יי:

ד. שני וְעָשָׂה יְהוָה לָהֶם

כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחֹן וּלְעֹג

מֶלְכִי הָאֱמֹרִי וּלְאֶרְצָם אֲשֶׁר

הִשְׁמִיד אֹתָם:

וַיַּעֲבֹד יְיָ לְהֹן כָּמָא דִּי עַבְד לְסִיחֹן

וּלְעֹג מֶלְכִי אֱמֹרָא וּלְאֶרְעָהוֹן דִּי

שָׁצִי יְתָהוֹן:

ה וְנִתַּנּוּם יְהוָה לְפָנֵיכֶם

וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכֹל הַמְצֹאָה

אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם:

וַיִּמְסְרֵנוּן יְיָ קֶדְמִיכוֹן וְתַעֲבֹדוֹן לְהוֹן

כְּכֹל תַּפְקֻדָּתָא דִּי פִקְדִית יִתְכוֹן:

וְחִזְקוּ וְאַמְצוּ אֶל תִּירְאוּ וְאַל

תַּעֲרֹצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה

אֵלֵהֶיךָ הוּא הַחֲלִיךְ עִמָּךְ לֹא

יִרְפָּךְ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ:

פרשת וילך – שלישי – במחוברות חמישי – דף תתקפו

תְּקִיפוּ וְאַלִּימוּ לֹא תִדְחֲלוּ וְלֹא

תִּתְּבֹרֹן מִקֶּדְמֵהוּן אֲרִי יִי אֱלֹהֶיךָ הוּא

דְּמַדְבֵּר קֶדֶמְךָ לֹא יִשְׁבְּקֶנְךָ וְלֹא

יִרְטֶשְׁנֶךָ:

לֹא יִרְפֶּךָ. לֹא יִתֵּן לְךָ רַפְיוֹן לְהִיזֹת נַעֲזֹב

מִמֶּנּוּ:

שְׁלֵשִׁי –

במחוברות

חמישי ויקרא משה

ליהושע ויאמר אליו לעיני

כל ישראל חזק ואמץ כי

אתה תבוא את העם הזה אל

הארץ אשר נשבע יהוה

לְאַבְרָם לְתַת לָהֶם וְאַתָּה

תִּנְחִילָנָה אוֹתָם:

וְקָרָא מֹשֶׁה לַיהוָה וַאֲמַר לָהּ לְעֵינַי

כָּל יִשְׂרָאֵל תִּקַּף וְאֵלִים אֲרִי אַתָּה תַעֲוֹל

עַם עַמָּא הַדִּין לְאַרְעָא דִּי קָיִים יִי

לְאַבְרָהָם לְמַתָּן לְהוֹן וְאַתָּה תַחֲסִנָּה

יְתָהוֹן:

כִּי אַתָּה תָּבוֹא אֶת הָעָם הַזֶּה. אֲרִי אַתָּה

תַּעֲזֹל עַם עַמָּא הַדִּין, מֹשֶׁה אָמַר לַיהוָה,

זִקְנִים שְׂבָדוֹר יִהְיוּ עִמָּךְ, הַכֹּל לְפִי דַעְתָּךְ

ועצתן, אבל הקב"ה אמר ליהושע כי
אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר
נשבעתי להם, תביא על כרחם, הכל תלוי
בך, טול מקל זהך על קדקדן, דבר אחד
לדור ולא שני דברים לדור:

חַי־הַיְהוּדָה הוּא הַחֵלֶךְ לְפָנֶיךָ הוּא
יְהִיָּה עֵמֶךָ לֹא יִרְפָּךָ וְלֹא
יַעֲזֹבְךָ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת:

וַיִּהְיֶה הוּא דְמַדְבַּר קְדָמְךָ מִימְרָה יְהִי
בְּסַעֲדְךָ לֹא יִשְׁבְּקֶנָךְ וְלֹא יִרְחַקֶנָךְ לֹא

תִּדְחַל וְלֹא תִתְּבַר:

ט וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת הַתּוֹרָה

הַזֹּאת וַיִּתְּנָהּ אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי

לֵוִי הַנִּשְׁאִים אֶת אֲרוֹן בְּרִית

יְהוָה וְאֵל כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה יְת אֲוֵרִיתָא הָדָא וַיִּהְיֶה

לְכַהֲנֵיָא בְּנֵי לֵוִי דְנִטְלִין יְת אֲרוֹן

קִימָא דֵּי וְלָכֵל סְבִי יִשְׂרָאֵל:

ויכתוב משה וגו' ויתנה. כשנגמרה כולה

נתנה לבני שבטו:

רביעי ויצו משה

אותם לאמר מקץ שבע שנים

במער שנת השמטה בחג

הסכות:

ופקיד משה יתהון למימר מסוף שבע

שנים בזמן שתא דשמטתא בחגא

דמטליא:

**מִקֵּץ שִׁבְעַת שָׁנִים. בְּשָׁנָה רִאשׁוֹנָה שֶׁל
שְׁמִטָּה שֶׁהִיא שָׁנָה שְׁמִינִית, וְלָמָּה קוֹרָא
אוֹתָהּ שָׁנַת הַשְּׁמִטָּה, שֶׁעַדִּיין שְׁבִיעִית
נוֹהֶגֶת בָּהּ, בִּקְצִיר שֶׁל שְׁבִיעִית הַיּוֹצֵא
לְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית:**

**יֵא בְּבוֹא כָּל יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת
אֶת פָּנַי יְחֻזָּה אֶלֶּהֶיךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחָר תִּקְרָא אֶת הַתּוֹרָה
הַזֹּאת נֶגֶד כָּל יִשְׂרָאֵל
בְּאֲזִנֵּיהֶם:**

בְּמִיתִי כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַתְחִזָּא קָדָם יי

אֱלֹהֶיךָ בְּאַתְרָא דִּי יִתְרַעֵי תִּקְרִי ית

אוֹרִיתָא הָדָא קָדָם כָּל יִשְׂרָאֵל

וְתִשְׁמַעְנוּ:

תִּקְרָא אַתְּ הַתּוֹרָה הַזֹּאת. הַמֶּלֶךְ הִיא

קוֹרָא מִתְחִלָּתָא אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים, כַּדֹּאִיתָא

בַּמַּס' סוּטָה, עַל בִּימָה שֶׁל עֵץ שֶׁהָיוּ עוֹשִׂין

בַּעֲזָרָה:

יב הַקֹּהֵל אֶת הָעָם הָאֵלֶּנָּשִׁים

וְהַנְּשִׁים וְהַטָּף וְגִרְךָ אֲשֶׁר

בְּשַׁעֲרֵיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלַמַּעַן

יִלְמְדוּ וַיֵּרְאוּ אֶת יְהוָה

אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת

כָּל דְּבַרֵּי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

כְּנוֹשׁ יֵת עַמָּא גְּבֻרִיא וְנָשִׂיא וְטַפֵּל

וְגִיּוֹרָךְ דִּי בְּקִרְוֶיךָ בְּדִיל דִּישְׁמְעוּן

וּבְדִיל דִּילְפּוֹן (נ"א דִּילְפּוֹן) וַיִּדְחֻלוּן

מִקָּדָם יי אֱלֹהֵיכֶם וַיִּטְרוּן לְמַעַבְדַּיִךָ יֵת

כָּל פִּתְגָּמֵי אוֹרֵיתָא הַדָּא:

האנשים. ללמוד: והנשים. לשמוע:

והטף. למה באו, לתת שכר למביאייהם:

יג ובניהם אשר לא ידעו

ישמעו ולמדו? ליראה את

יהוה אלהיכם כל הימים אשר

אתם חיים על האדמה אשר

אתם עברים את הירדן שמה

לרשתה:

ובניהו די לא ידעו ישמעו וילפון

פרשת וילך - חמישי - במחוברות ששי - דף תתקצו

(נ"א וילפון) למדחל ית יי אלהכון כל

יומיא די אתון קימין על ארעא די

אתון עברין ית ירדנא תמן למירתה:

חמישי - יד

במחוברות

ששי

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל

מִנְשָׁה הֵן קָרְבוּ יָמֶיךָ לָמוֹת

קָרָא אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְהַתִּיצְבוּ

בְּאֶהֱל מוֹעֵד וַאֲצִוֵּנוּ וַיֵּלֶךְ

מִנְשָׁה וַיְהוֹשֻׁעַ וַיַּתִּיצְבוּ בְּאֶהֱל

מוֹעֵד:

וַאֲמַר יי לְמִנְשָׁה הֵא קָרִיבוּ יוֹמֶיךָ

לַמַּמָּת קָרָא יְתֵי הוֹשֵׁעַ וְאֶת־עֲתָדוֹ

בַּמִּשְׁכָּן זְמַנָּא וְאַפְקִדְנָהּ וְאֶזְל מִשָּׁה

וְהוֹשֵׁעַ וְאֶת־עֲתָדוֹ בַּמִּשְׁכָּן זְמַנָּא:

וְאַצִּוְנוּ. וְאַזְרִזְנוּ:

טו וַיֵּרָא יְהוָה בְּאַהֲל בְּעַמּוּד

עָנָן וַיַּעֲמֵד עַמּוּד הָעָנָן עַל

פֶּתַח הָאֹהֶל:

וְאֶתְגַּלִּי יי בַּמִּשְׁכָּנָא בְּעַמּוּדָא דְעֵנָנָא

וְקָם עַמּוּדָא דְעֵנָנָא עַל תְּרַע מִשְׁכָּנָא:

טז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הֲנִי

שֹׁכֵב עִם אֲבֹתֶיךָ וְקָם הָעָם

הַזֶּה וְזָנָה אַחֲרֵי אֱלֹהֵי נֹכַר

הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בָּא שָׁמָּה

בְּקֶרְבוֹ וַעֲזָבֵנִי וְהִפֹּר אֶת

בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ:

וַאֲמַר יִי לְמֹשֶׁה הֲאֵת שֹׁכֵב עִם

אֲבֹתֶיךָ וַיְקוּם עַמָּא הַדִּין וַיִּטְעֵי בְתֵר

טַעֲוֹת עַמִּי אֶרְעָא דִּי הוּא עַל תַּמָּן

בִּינִיהוֹן וַיִּשְׁבְּקוֹן דַּחֲלָתִי וַיִּשְׁנוֹן יֵת

קִימִי דִּי גְזָרִית עֲמָהוֹן:

נִכְרַה אֶרֶץ. גִּיִּי אֶרֶץ:

יִי וְחָרָה אֶפֶי בּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא

וְעִזְבֹּתִים וְחִסְתִּירְתִּי פָנִי מֵהֶם

וְהָיָה לֶאֱכֹל וּמִצָּאָהוּ רַעוֹת

רַבּוֹת וְצָרוֹת וְאָמַר בַּיּוֹם

הַהוּא הֲלֹא עַל כִּי אֵין אֱלֹהִי

בְּקֶרְבִּי מִצָּאוֹנִי הָרַעוֹת

הֵאֱלֹהִים:

וַיִּתְקוּף רָגְזִי בְּהוֹן בְּיוֹמָא הֵהוּא

וְאַרְחֻקְנוֹן וְאַסִּלֵּק שְׁכַנְתִּי מִנְהוֹן וִיהוֹן

לְמַבֵּז וַיַּעֲרֵעַן יִתְהוֹן בִּישָׁן סַגִּיאֵן וַעֲקֹן

וַיִּימַר בְּיוֹמָא הֵהוּא הֵלֹא מִדְּלִית

שְׁכִינַת אֱלֹהֵי בִינִי עָרְעוֹנִי בִישֵׁיא

הֵאֱלִין:

וְהַסְתַּרְתִּי פָנִי. כְּמוֹ שְׁאִינִי רוֹאֶה בְּצַרְתָּם:

יֵח וְאַנְכִי הַסְתַּר אֶסְתִּיר פָּנִי

בַּיּוֹם הַהוּא עָל כָּל הָרְעָה

אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֵל אֱלֹהִים

אַחֲרֵיהֶם:

וְאֵנָּה סָלָקָא אֶסְלֵק שְׁכַנְתִּי מִנְהוֹן

בַּיּוֹמָא הַהוּא עָל כָּל בִּישָׁא דִּי עֲבָדוּ

אַרִּי אֶתְפָּנִיו לְטַעֲוֹת עַמִּמִּיא:

יט וְעַתָּה כָּתְבוּ לָכֶם אֶת

הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלִמְדָהּ אֶת בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל שִׁמָּה בְּפִיהֶם לְמַעַן

תִּהְיֶה לִי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד

בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וְכֵעֵן כְּתִיבוּ לְכוֹן יָת תִּשְׁבַּחְתָּא הָדָא

וְאַלְפָּה יָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹיָה בְּפוּמָהוֹן

בְּדִיל דְּתֵהִי קְדָמִי תִשְׁבַּחְתָּא הָדָא

לְסַהִיד בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

את השירה הזאת. האזינו השמים, עד

וכפר אדמתו עמו:

שישי

במחוברות

שביעי פי אביאנו

אל האדמה אשר נשבעתי

לאבותיו זבת חלב ודבש

וְאָכַל וְשָׁבַע וְדָשַׁן וּפָנָה אֶל

אֱלֹהִים אַחֲרֵיהֶם וַעֲבָדוּם

וְנֶאֱצַוְנִי וְהִפָּר אֶת בְּרִיתִי:

אֲרִי אֶעֱלֶנּוּ לְאֶרֶץ דִּי קִימִית

לְאַבְהָתָהוֹן עֲבָדָא חֲלָב וְדַבֵּשׁ וַיִּיכָלוּן

וַיִּשְׁבְּעוּן וַיִּתְּפִנְקוּן וַיִּתְּפֶנּוּן בְּתַר טַעֲוֹת

עַמִּמֵּיהֶם וַיִּפְלְחוּן וַיִּרְגְּזוּן קִדְמֵי וַיִּשְׁנֹן

יְת קִימֵי:

וְנֶאֱצַוְנִי. וְהַכְעִיסוּנִי, וְכֵן כָּל נְאוּץ לְשׁוֹן

בעס:

כֹּא וְהָיָה כִּי תִמְצֹאןָ אֶת־

רַעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעָנְתָה

הַנְּשִׂיָּה הַזֹּאת לְפָנָיו לֵעֵד כִּי

לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ כִּי

יִדְעֵתִי אֵת יִצְרוֹ אֲשֶׁר הוּא

עָשָׂה הַיּוֹם בְּטָרֹם אֲבִיָּאֵנוּ אֶל־

הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי:

וַיְהִי אֲרִי יַעֲרֵעַן יְתֵהּ בִּישׁוֹן סִגְיָאן וְעָקוֹן

וְתַתֵּב תִּשְׁבַּחְתָּא הָדָא קְדָמוּהִי לְסֵהִיד

אַרִי לָא תִתְנַשִּׁי מִפּוּם בְּנֵיהוֹן אַרִי גְלִי

קְדָמִי יְת יִצְרָהוֹן דִּי אֲנוּן עֲבָדִין יוֹמָא

דִּין עַד לָא אֶעֱלֵנוּן לְאַרְעָא דִּי קִימִית:

וְעַנְתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִפְנֵינוּ לְעַד.

שֶׁהַתְּרִיתִי בּוּ בַתּוֹכָה עַל כָּל הַמוֹצְאוֹת

אוֹתוֹ: כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ. הֲרִי זֶה

הַבִּטְחָה לְיִשְׂרָאֵל שֶׁאֵין תּוֹרָה מִשְׁתַּכַּחַת

מִזִּרְעָם לִגְמֹרִי:

כַּב וַיִּכְתֹּב מִנְּשָׁה אֶת הַשִּׁירָה

הִזְאֵת בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּלְמְדָהּ אֶת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

וְכָתַב מֹשֶׁה יָת תּוֹשִׁבְחָתָא הַדָּא בַּיּוֹמָא

הַהוּא וְאֵלְפִנָּה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

כַּג וַיֵּצֵא אֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוֹן

וַיֹּאמֶר חֲזֹק וַיַּמָּן כִּי אֶתָּה

תָּבִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל

הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם

וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִמָּךְ:

וּפִקֵּיד יְתָ יְהוֹשֻׁעַ בֶּר נֹון וְאָמַר תִּקְּןָה
וְאֱלִים אֲרִי אֶת תַּעֲלֵ יְתָ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְאֶרֶץ אֲדִי קִימִית לְהֹון וּמִימְרֵי יְהִי
בְּסַעֲדָךְ:

וַיֵּצֵאוּ אֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון. מוֹסֵב לְמַעַלָּה
כָּל־פִּי שְׂכִינָה, כְּמוֹ שֶׁמְפֹרֵשׁ אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם:

כִּד וַיְהִי כְּכַלּוֹת מִנְּשָׂה לְכָתֹב
אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל

סֵפֶר עַד תִּמָּם:

וְהָיָה כִּד שְׂצִי מִנְּשָׁה לְמִכְתָּב יְת פְּתִגְמִי

אֲוִרִיתָא הָדָא עַל סִפְרָא עַד דְּשְׁלִימוּ:

כֹּה **שְׁבִיעִי** וַיֵּצֵא מִנְּשָׁה

אֶת הַלְוִיִּם נִשְׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית

יְהוָה לְאֹמֵר:

וּפָקִיד מִנְּשָׁה יְת לְוָאֵי נְטִלֵי אֲרוֹן קִימָא

דִּי לְמִימָר:

כּוּ לְקַח אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה

וְשַׂמְתָּם אֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן

בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה שֵׁם

בְּךָ לְעֵד:

סִיבּוֹ יֵת סֵפֶר דְּאוֹרֵיתָא הַדִּין וְתִשּׁוּן

יִתָּה מִסֵּטֶר אֲרוֹן קִימָא דִּי אֱלֹהֵיכֶם

וְיִהְיֶה תִּמְן בְּךָ לְסֶהִיד:

לְקַח. כמו זכור, שמור, הלוך: מצד ארון

ברית ה'. נחלקו בו חכמי ישראל בבבא
בתרא, יש מהם אומרים דף היה בולט מן
הארון מבחוץ ושם היה מונח, ויש
אומרים מצד הלוחות היה מונח בתוך
הארון:

כֹּז כִּי אֲנֹכִי יִדְעֹתִי אֶת מִרְיָךְ
וְאֶת עֲרֻפְךָ הִקְשָׁה הֵן בְּעוֹדְנִי
חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם מִמָּרִים הֵייתֶם
עִם יְהוָה וְאֵף כִּי אֶחָרִי מוֹתִי:
אֲרִי אֲנֹא יִדְעֹנָא יְת סְרַבְנוֹתְךָ וְיֵת

קִדְלָךְ דִּקְשִׁיא הָא בְּעַד אֲנָא קִים

עֲמֻכּוֹן יוֹמָא דִּין מְסַרְבִּין הוּיתוֹן קָדָם

יִי וְאַף אֲרִי בְּתַר דְּאִמּוֹת:

מפטיר בה
הִקְהִילוּ

אֱלִי אֶת כָּל זִקְנֵי שְׁבֻטֵיכֶם

וְשֹׁטְרֵיכֶם וְאַדְבָּרָה בְּאֶזְנֵיהֶם

אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֶעֱיֶדָה

בָּם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:

כְּנִישׁוּ לְוָתִי יֵת כָּל סְבִי שְׁבִיכֹן וְסִ

רְכִיכֹן וְאַמ־לֵל קְדָמִיהֶן יֵת פֶּתְגִמִּיא

הָאֱלִין וְאַסְהֵד בְּהֶן יֵת שְׁמִיא וְיֵת

אַרְעָא:

הַקְהִילוּ אֵלַי. וְלֹא תִקְעוּ אוֹתוֹ הַיּוֹם

בַּחֲצוּצוֹת לַהַקְהִיל אֶת הַקְהָל, לְפִי

שֵׁנָאמַר עֲשֵׂה לָךְ, וְלֹא הִשְׁלִיט יְהוֹשֻׁעַ

עֲלֵיהֶם, וְאַף בַּחַיִּיז נִגְנְזוּ קוֹדֵם יוֹם מוֹתוֹ,

לְקִיּוֹם מָה שֵׁנָאמַר, וְאִין שְׁלִטוֹן בַּיּוֹם

**הַמּוֹת׃ וַאֲעִידָהּ בָּם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ. וְאִם תֹּאמַר הָרִי כָבֵד הָעֵיד לְמַעַלָּה
הָעִידוֹתַי בָּכֶם הַיּוֹם וְגו', הִתָּם לְיִשְׂרָאֵל
אָמַר, אֲבָל לְשָׁמַיִם וּלְאָרֶץ לֹא אָמַר,
וְעַכְשָׁיו בֹּא לֹאמַר הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְגו':**

**כֹּט כִּי יִדְעֶתִי אַחֲרֵי מוֹתַי כִּי
הִשְׁחֵת תִּשְׁחָתוּן וְסִרְתָּם מִן
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם
וְקִרְאת אֶתְכֶם הֲרַעָה בְּאַחֲרֵית
הַיָּמִים כִּי תַעֲשׂוּ אֶת הָרָע**

בְּעֵינַי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה

יְדֵיכֶם:

אֲרִי יִדְעָנָא בְּתַר דְּאַמּוֹת אֲרִי חֲבֵלָא

תְּחַבֵּלוֹן וְתַסְטוֹן מִן אֲרַחָא דִּי פִקְדִית

יְתִכּוֹן וְתַעֲרַע יְתִכּוֹן בְּשֶׁתָּא בְּסוּף

יוֹמִיא אֲרִי תַעֲבָדוֹן יֵת דְּבִישׁ קָדָם יִי

לְאַרְגָּזָא קַדְמוֹהִי בְּעוֹבְדֵי יְדִיכּוֹן:

אַחֲרֵי מוֹתֵי כִי הַשְׁחַת תַּשְׁחֲתוֹן. וְהָרִי כָל

יָמוֹת יְהוֹשֻׁעַ לֹא הִשְׁחִיתוּ, שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲבֹדוּ

יִשְׂרָאֵל אֶת ה' כָּל יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ, מִכָּאן

שְׁתַּלְמִידוֹ שֶׁל אָדָם חֲבִיב עָלָיו כְּגֹפּוֹ, כָּל

זְמַן שִׁיהוּשֶׁע חַי, הִיָּה נֹרָאָה לְמֹשֶׁה בְּאִילוֹ

הוּא חַי:

לְוִידְבָּר מִנְּשָׂה בְּאַזְנֵי כָּל קְהֵל

יִשְׂרָאֵל אֶת דְּבָרֵי הַנְּשִׁירָה

הַזֹּאת עַד תֵּמָּם:

וּמִלֵּיל מִנְּשָׂה קָדָם כָּל קְהֵלָא דִּישְׂרָאֵל

יָת פְּתַגְמֵי תוֹשְׁבַחְתָּא הָדָא עַד

דְּשְׁלִימוֹ: